

Nolet Advocaten
T.a.v. J. A. W. Knoester
Abraham Patrasstraat 5
2509 CN Den Haag

Datum 22 juni 2015

Zaaknummer 14/02469H

Betreft: Brief inzake het verzoek om nader onderzoek op de voet van art. 461 Sv ingediend namens de veroordeelde [verzoeker] door mr. J. A. W. Knoester.

Geachte heer Knoester,

Bij schrijven van 9 mei 2014 heeft u zich gewend tot de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden met een verzoek tot het verrichten van nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor een herziening van de onherroepelijke veroordeling van uw cliënt, [verzoeker], hierna ook 'de verzoeker' genoemd. Bij arrest van 21 maart 2008 heeft het gerechtshof te Den Bosch [verzoeker] veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van twintig jaar, met aftrek als bedoeld in art. 27 Sr.

De strafzaak betreft de levensberoving op 9 december 2005 van [slachtoffer], en dit door het opzettelijk en met voorbedachten rade afvuren van meerdere kogels op zijn hoofd en lichaam. Bij arrest van 12 januari 2010 heeft de Hoge Raad het cassatieberoep verworpen (08/01673) en is de veroordeling onherroepelijk geworden.

In uw verzoek van 9 mei 2014 somt u een aantal aanknopingspunten op voor onderzoek waarmee u beoogt aan te tonen dat de verzoeker niet degene is geweest die [slachtoffer] van het leven heeft beroofd.

Kort gezegd verzoekt u in dat licht het volgende onderzoek te doen verrichten:

- Onderzoek naar de gang van zaken tijdens de (politie)verhoren van de verzoeker, waaronder het horen als getuige van de verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2], op de grond dat deze verbalisanten de verzoeker onder druk een verklaring zouden hebben laten afleggen. In dat kader verzoekt u ook de verstrekking van de politiejournaals en (overige) aantekeningen die tijdens het opsporingsonderzoek zijn vastgelegd.
- Onderzoek naar de originele verklaring van de verzoeker afgelegd bij de rechter-commissaris d.d. 13 december 2005, omdat naar uw oordeel de in het dossier opgenomen verklaring van de verzoeker niet dezelfde is als de verklaring die hij als verdachte ten overstaan van de rechter-commissaris heeft ondertekend.
- Onderzoek naar de historische gegevens van de Personal Digital Administrator (PDA) en computer (PC) van de verzoeker over de periode van 25 november 2005 tot en met 9 december 2005, nu de verzoeker zich ten eerste op het standpunt stelt dat hij een aantal weken voor het delict vanaf zijn PDA telefonisch contact met de recherche zou hebben gehad over het door de getuige [getuige 1] geuite voornemen om een huurmoordenaar in te schakelen om [slachtoffer 1] te vermoorden, terwijl dat gesprek niet in het politieonderzoek naar voren is gekomen. Voorts zou hetzelfde gelden voor het door de verzoeker geïnitieerde telefoongesprek direct na de dodelijke schietpartij op 9 december 2005 met alarmnummer 112.
- Onderzoek naar de onbekend gebleven langrijdende persoon op de fiets om deze als getuige te horen, aangezien deze persoon zou kunnen verklaren dat de verzoeker zich ten tijde van de geloste schoten al buiten het pand bevond.
- Ten slotte (munitie)onderzoek naar het in de kleding van het slachtoffer aangetroffen en inbeslaggenomen patroon van 9 mm, nu dat niet overeenkomt

met de overige aangetroffen en onderzochte munitie van kaliber 7,65 mm Browning.

Bij brief van 14 mei 2014 heb ik uw verzoek ter advisering in handen gesteld van de Adviescommissie Afgesloten Strafzaken (ACAS). Bij schriftelijk advies van 4 september 2014 heeft de ACAS bij monde van haar voorzitter gemotiveerd waarom zij geen reden ziet voor nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor een herziening van de veroordeling. Diezelfde dag is u een afschrift van dit advies toegezonden. Bij brief van 27 oktober 2014 heeft u mij uw reactie op dit advies doen toekomen waarin u uw verzoeken tot onderzoek handhaaft.

Bij brief van 27 november 2014 heeft de ACAS in respons op uw brief van 27 oktober 2014 bij monde van haar voorzitter meegedeeld geen reden te zien om af te wijken van haar advies van 4 september 2014.

Naar aanleiding van uw verzoeken om nader onderzoek, deel ik u mede dat uw argumenten mij geen aanleiding geven om af te wijken van het advies van de ACAS. Ik zal puntsgewijs enkele aspecten van de zaak doornemen, waarin ik het advies van de ACAS en uw reactie daarop betrek.

Onderzoek naar onrechtmatigheden politieverhoren

Ten aanzien van het eerste verzoek heeft de ACAS, kort gezegd, geoordeeld dat de stellingen van uw cliënt over de onregelmatigheden bij de politieverhoren ongeloofwaardig zijn. De ACAS somt een aantal omstandigheden op die het naar haar oordeel onwaarschijnlijk maken dat de verbalisanten een gedetailleerde verklaring ten laste van [verzoeker] hebben gefabriceerd. Een en ander leidt ertoe dat het verstrekken van politiejournaals en eventuele aantekeningen niet noodzakelijk is. Ten overvloede merkt de ACAS op dat *“art. 461 Sv niet beoogt een ongeclausuleerd recht*

op kennisneming te verschaffen van gegevens die niet behoren tot een strafdossier en waarvan de rechter geen kennis neemt, zoals een politiejournaal”.

U heeft in uw reactie aangegeven “*het juist bezwaarlijk te vinden dat de verdediging noch de rechter tijdens de behandeling van de zaak toegang heeft gehad tot de politiejournalen*”.

Daarmee gaat u voorbij aan de omstandigheid dat de ACAS bovenal dit onderzoek niet noodzakelijk acht vanwege de ongeloofwaardige stellingen die aan het verzoek ten grondslag worden gelegd. Ik volg de ACAS in dit oordeel.

Inzage proces-verbaal van verhoor van verdachte bij de rechter-commissaris

Ten aanzien van het tweede verzoek volsta ik met de opmerking dat u inmiddels bij de strafgriffie van de Hoge Raad in de gelegenheid bent gesteld het originele proces-verbaal van verhoor van de verzoeker bij de rechter-commissaris d.d. 13 december 2005, naar aanleiding van de vordering tot inbewaringstelling, in te zien. Uit dat proces-verbaal, dat door de verzoeker in aanwezigheid van zijn toenmalige raadsman is ondertekend, blijkt dat hij aldaar heeft verklaard te blijven bij zijn bekennende verklaringen zoals afgelegd bij de politie. Uit dit proces-verbaal maak ik op dat de verzoeker ten overstaan van de rechter-commissaris wel degelijk zijn bekentenis gestand heeft gedaan.

Onderzoek naar historische gegevens PDA en PC

U draagt in uw reactie op het ACAS-advies nogmaals het alternatieve scenario voor dat de verzoeker niet de schutter was maar slechts als getuige aanwezig is geweest bij het delict. Ter onderbouwing voert u daartoe ten eerste aan dat de verzoeker op 25 november 2005 contact heeft gehad met de recherche over de aan hem gerichte vraag van getuige [getuige 1] om een huurmoordenaar te regelen. Voorts voert u aan dat de verzoeker na het delict op 9 december 2005 direct het alarmnummer 112 zou

hebben gebeld. De PDA van uw cliënt is blijkens een kennisgeving inbeslagneming op 10 december 2005 in beslag genomen. Uit het dossier blijkt dat de digitale recherche van het voormalige politiekorps Midden en West Brabant daaraan vervolgens op 14 december 2005 onderzoek heeft verricht.

De ACAS heeft, naar aanleiding van dit onderzoek, vastgesteld dat het laatste contact van de PDA op 9 december 2005 heeft plaatsgevonden om 13.17 uur met het telefoonnummer van het slachtoffer [slachtoffer]. Deze onderzoeksresultaten spreken het verhaal van de verzoeker tegen.

Bovendien constateer ik dat bij uitlezing van de PDA op 14 december 2005 geen belgegevens zijn teruggevonden omtrent de dag van 25 november 2005 die het verhaal van de verzoeker, over zijn contact met de recherche, kunnen bevestigen.

Ik vermag niet in te zien op welke wijze een onderzoek naar deze gegevens, dat zou neerkomen op het opnieuw uitlezen van de PDA en of PC, bijna tien jaar na dato een aanvulling kan zijn op de bestaande onderzoeksresultaten die juist kort na het misdrijf zijn verkregen.

Nu de PDA, zoals ook de ACAS verwoordt, volgens uw verzoekschrift gesynchroniseerd was met de computer, acht ik, gelijk de ACAS, onderzoek aan de PC van uw cliënt evenmin noodzakelijk.

Onderzoek naar de langsfietsende (onbekend) gebleven persoon

Uw verzoek om onderzoek te doen naar de onbekend gebleven persoon op de fiets komt mij, overeenkomstig het advies van de ACAS, niet noodzakelijk voor. Met dit advies gaat de ACAS, anders dan u in uw reactie op het advies stelt, geenszins voorbij aan hetgeen door de verzoeker naar voren is gebracht, maar wordt slechts een oordeel gegeven over de (geringe) waarschijnlijkheid dat de betreffende persoon überhaupt gevonden kan worden en (in dat onwaarschijnlijke geval) een verhoor betrouwbare resultaten zal opleveren.

(Munitie) onderzoek naar de bij het slachtoffer inbeslaggenomen patroon/kogel

Ten slotte voert u in uw reactie op het advies van de ACAS ten aanzien van uw laatste verzoek aan dat uit de kennisgeving van inbeslagneming niet blijkt hoe de politie aan de kogel met volgnummer 018/001 is gekomen. Aldus gaat u voorbij aan de omstandigheid dat het zich in het dossier bevindende proces-verbaal van bevindingen van verbalisant [verbalisant 5] van 9 december 2005 uitwijst dat hij in het ziekenhuis van de behandelend arts van het slachtoffer één kogel heeft ontvangen. Wel begrijp ik uw verwarring nu verbalisant [verbalisant 5] het inbeslaggenomen voorwerp voorts in de kennisgeving van inbeslagneming omschrijft als een "patroon" 9 mm.

De ACAS beschrijft echter dat het voorwerp na inbeslagneming is overgedragen aan de regionale unit Forensisch Technische Opsporing (FTO), waar het voorwerp het volgnummer 18/001 heeft gekregen. Uit het NFI-rapport van 28 februari 2006 blijkt vervolgens dat het NFI op 22 december 2005 uit handen van de unit FTO van politie Midden en West Brabant onder meer *"een kogel, afkomstig van het slachtoffer uit het ziekenhuis"* met volgnummer 018/001 heeft ontvangen. Van overige in het ziekenhuis ontvangen en inbeslaggenomen kogels is in het onderhavige politiedossier geen sprake. Ten aanzien van dit voorwerp, met volgnummer 18/001, heeft het NFI geconcludeerd dat het *"een kogel betreft, zeer waarschijnlijk van het kaliber 7,65 mm Browning"*. De ACAS oordeelt dat hieruit kan worden afgeleid dat het op 9 december 2005 door de politie inbeslaggenomen voorwerp geen patroon van 9 mm betrof, maar een *kogel* van het kaliber 7,65 mm. Gezien het voorgaande volg ik dit oordeel.

Beslissing

De door u aangevoerde argumenten geven mij geen aanleiding om het advies van de ACAS te passeren. Uw stellingen doen naar mijn inzicht niets af aan de overwegingen die de adviescommissie in haar advies tot uitdrukking heeft gebracht. Eén en ander brengt mij tot het oordeel dat nader onderzoek noodzakelijk, noch zinvol is. Bovendien

zijn er naar mijn inzicht onvoldoende aanwijzingen voor een mogelijke grond tot herziening. Dit betekent dat uw verzoek om nader onderzoek wordt afgewezen.

Deze beslissing is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen, doch deze uitkomst belemmert u niet zich met een verzoek tot herziening te wenden tot de Hoge Raad.

Deze beslissing en het advies van de ACAS zullen in geanonimiseerde vorm worden gepubliceerd op de website www.rechtspraak.nl.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

D.J.C. Aben,
advocaat-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden.